

Så vil jeg sige til fru Anne Baastrup, at jeg jo har beskrevet asylproceduren og hjemsendelsesproceduren og alarmberedskabet, som sikrer:

For det første, at hvis der var en konkret trussel, så får man asyl. For det andet, hvis der ikke er sikkert i hjemlandet, så bliver man ikke sendt hjem, men det betyder ikke, at man får asyl. For det tredje har vi et alarmberedskab, som sikrer, at hvis der sker pludselige forandringer i hjemlandet, så kan det blive taget i betragtning i forbindelse med hjemsendelser.

Sådan er det, og derved er der et sikkert værn imod, at nogen bliver sendt hjem til forfølgelse, tortur eller anden nedværdigende behandling. Sådan er reglerne.

Så takker jeg fru Pia Kjærsgaard for bemærkningerne om hjælp i nærområder. Det er ikke blevet til så meget, men en af grundene er jo muligvis, at visse lande frygter, og det tror jeg også fru Pia Kjærsgaard frygter, at hvis man opretter steder rundtomkring i verden, hvor man kan søge asyl, så er det første, der sker, at man får mange flere asylansøgere.

Det er efter min mening ikke nødvendigvis et argument imod det, for man kan til gengæld hjælpe dem for en brøkdel af den pris, som det koster at hjælpe dem i f.eks. Europa. Men det er en sag, der skal overvejes meget grundigt, og det er med god grund, at den ikke er blevet til noget endnu.

Kl. 15.55

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Ministeren sagde, at man ikke kunne sende 24.000 irakere hjem. Det kan man selvfølgelig ikke, der er mange af dem, der har været her i lang tid. Der er sikkert også, det erkender jeg, mange, der er integreret i det danske samfund, men der er selvfølgelig også nogle, man af andre årsager ikke kan sende hjem.

Men der er altså den beslutning, der lå fra Udlændingestyrelsen, som havde vurderet, at man godt kunne sende f.eks. irakere tilbage. Kri-gen er ikke brudt ud, og Udlændingestyrelsen har vurderet, at man kunne sende nogle hjem, som stod for at søge permanent opholdstilladelse.

Det kunne godt lade sig gøre ifølge Udlændingestyrelsen. Flygtningenævnet omgjorde afgørelsen. Hvorfor trækker ministeren så bare på skulderen? Vil det være sådan, at i hvert fald i forhold til afghanere kan man sende dem hjem inden påske, sådan som man før har hørt mini-

steren udtale? Det, der foregår, er altså for slapt. Godt at vi fik strammet udlændingeloven, men det er ikke godt, at vi ikke har taget hånd om at sende afviste asylansøgere tilbage.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det er jo ifølge den udlændingelov, som også fru Pia Kjærsgaard har stemt for, sådan, at hvis man skal sende flygtninge hjem, som har fået asyl, så gælder der lidt stærkere krav til sikkerheden i hjemlandet, end der gør, når det drejer sig om at give asyl, og denne lille nuance i udlændingeloven har altså ført til, at Udlændingestyrelsen led nederlag i spørgsmålet om hjemsendelser til Afghanistan, og det har vi indtil videre måttet tage ad notam. Men det har bestemt ikke standset hjemsendelsesbestrebelse, som tværtimod nu for alvor går i gang i april måned, når EU's indsats går i gang, og når også en række andre lande går i gang med hjemsendelser, fordi det er lettere at hjemsende i forårstiden, end det er i den kolde vinter.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Det er rigtigt, at der er nogle, der står for at skulle have permanent opholdstilladelse, og så er der stadig væk de afviste.

Jeg vil godt lidt tilbage til det, som forslaget egentlig handler om, nemlig irakerne. Altså når Udlændingestyrelsen vurderer, at der er sikkerhed for at vende tilbage, hvis man gør det frivilligt, og irakerne er afvist, og irakerne så kan modsætte sig en tilbagesendelse, og dermed skal den ske ved tvang, er der så stadig væk ikke et fuldstændigt misforhold i den måde, tingene fungerer på?

Det er jo ganske urimeligt, at når Udlændingestyrelsen vurderer, at vi kan sende folk tilbage, og de så modsætter sig en tilbagesendelse, selv om de afvist, ja, så kan de blive her.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

FN's vurdering er altså, at det i hvert fald i en periode har været sikkert at vende tilbage til Irak, hvis man gør det frivilligt, altså rejser som almindelig passager med papirerne i orden, hvorimod FN har vurderet, at det ikke var sikkert, hvis man bliver eskorteret hjem af betjente og overladt til de irakiske myndigheder. Det er altså den vurdering, som FN har anlagt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.